

Straf, hvilket jeg allerede har bemærket; det er feil at betragte den som en saaban, og skulde Forholdet være lige, maatte der for Rævnin- ger have været sat Bøder, Fængsel eller maa- skee Forbedringshuusarbeide. Det er at stille de to Personer ligeoverfor den samme Bestem- melse paa en høist forskjellig Maade, og hvad Dommeren angaaer, er der ingen Fare ved, som jeg foreslaaer, at tage den paagjældende Sætning ud, eftersom det ligger til Domstolene at bedømme, hvorledes de Vedkommendes Forhold have været i det Hele taget. — Hvad § 123 angaaer, da have de, der have talt imod mit Forslag, bestandig talt om, hvilken Straf der saa vil komme til at overgaae den Dommer, som havde affagt en urigtig Dom, men der er stor Forskjel paa en uretfærdig Dom, som her er omtalt, og paa en urigtig Dom, som her slet ikke er omtalt. Den Dommer, der dømmes uretfærdigt, er ligeoverfor den Dom- fældte netop ligesaa skyldig som den, der har dømt forsættlig; den uretfærdige Dommer ram- mer under enhver Omstændighed den Dom- fældte, og Dommeren bør da vide, at den Domfældte har Ret ligeoverfor ham med Hen- syn til Dommens Bestaafenhed. Denne Para- graph forbeholder det Offentlige Ret lige- overfor Dommeren, men derimod ikke den Domfældte. Dersom den Domfældte er uretfærdig dømt, fordi Dommeren manglede Indsigt, Flid eller god Villie, saa er hans Skæbne afgjort, og Dommeren bliver ikke dømt. Dette „forsættlig“ passer absolut ikke her, det er et Slags Medlidenhed med uhel- dige eller uretvisse Dommere, og uretvisse Dom- mere ere den Art Dommere, man ikke skal have.

Hvad det ærede Medlem for Stege (Thu- rah) angaaer, da har jeg stor Vanskelighed ved at bekæmpe ham, jeg giver mig saa at sige tabt ligeoverfor hans Argumentation, ikke med Hen- syn til Formen, og ikke med Hensyn til Hen- sigten — jeg troer, han accurat rammer det Mødtsatte, naar hans Vædringsforslag gaaer igjen- nem, af det, han egentlig vil —, men derimod med Hensyn til den hele Række af Grunde, som han har fremsat, og hvor han har søgt sit Underlag fra saamange forskjellige Steder. Den eneste Ting skal jeg sige det ærede Medlem, at, der-

som der her i Danmark skulde komme en Gu- stav Adolph den 4de og forlange mit Hoved, saa bliver det det sidste, han faaer, naar det skal gaae til nogenlunde med Rette, eftersom jeg er nogenlunde en af de sidste Mænd, der of- fentlig have holdt paa Kongeloven længere end Kongen holdt paa den; det haaber jeg, at Statsraadsprotocollen skal bevise. I Øvrigt vil jeg sige, at, dersom jeg har det Mod, som jeg har den Villie, saa skulde jeg ogsaa rolig tage min Skjæbne, om jeg havde handlet saa- ledes, som det ærede Medlem mener det, at mit Hoved derved stod paa Spil. Jeg holder fast ved, at den, der vil give sig af med at fremkalde Statsforandringer, skal vide, at det ikke er Spøg, han skal vide, at han maastee ikke kan faae sit Hoved opbevaret, indtil han igjen kommer fri, og han skal heller have Lov til at lide Martyrdommen ved at miste Hovedet, end at faae den samme Martyrdom ved at blive sat paa fri Fod og siden spille en Rolle i Ver- den. Der kan stee mange Ting for den Art Folk, som kunne synes heldige, men det kan være ledsaget af en Immoralitet, som siden bliver til Fordærvelse for Folket. Der kan fremspire deraf en siebliskelig Sykke og tilshne- labende Hæder, men bag ved kan der ligge Undergang og Fordærvelse. Derfor er det ikke rigtigt, naar man er isærd med at give Love, at søge til tilfældige Omstændigheder, der fore- ligge, og tage sin Bestemmelse derefter, og naar man taler om politiske Forbrydelser, saa er det ikke rigtigt at komme til at dømme om dem efter den større eller mindre Sykke, som poli- tiske Forbrydere have havt, men man skal ganske simpelt holde sig til det Spørgsmaal: er den politiske Forbrydelse farlig for Samfun- det, skal man igjennem Straffeloven definere den paa en klar, bestemt og skarp Maade som en af de høieste Forbrydelser i Staten? Det er dette, jeg holder fast paa, saa kan siden ved Venaabningsretten og forskjellige saadanne Om- stændigheder den Enkeltes Stilling blive for- andret. Mere skal jeg ikke her fremsøre mod det ærede Medlem.

Det ærede Medlem for Mariager (Hage) udkastede idag, da han talte imod mig, to Be- mærkninger, som Medlemmerne let kunne troe havde Noget med mit Liv og min Fremferd